

Sygn. akt: XVIII C 2002/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2019r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XVIII Cywilny

Przewodniczący: sędzia del. Anna Mikołajczak

Protokolant: p.o. staż. Piotr Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2019r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa

J. C.

przeciwko

M. C. w upadłości likwidacyjnej

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego z 3 grudnia 2009r. sporządzony w Kancelarii Notarialnej w G. przed notariuszem B. R.. A nr (...) – w części obejmującej §4 powyższego aktu, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na podstawie postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim z 25 lipca 2014 r. w sprawie VIII Co 2281/14
2. nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi ponad kwotę 1.000zł ,
3. uiszczonymi przez powódkę kosztami procesu obciąża pozwaną i z tego tytułu zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 6400 zł

/-/ sędzia del. Anna Mikołajczak

Sygn. akt: I C 2002/18

UZASADNIENIE

Powódka pani J. C. w pozwie skierowanym przeciwko M. C. domagała się pozbawienia w całości tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z 3 grudnia 2009r. sporządzonego przed notariuszem B. W. w G. Rep A (...), zaopatrzonego postanowieniem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z 25 lipca 2014r. w sprawie VIII Co2281/14 w klauzulę wykonalności

Uzasadniając zasadność zgłoszonego żądania pełnomocnik powódki wyjaśniał, że w związku z umową sprzedaży lokalu mieszkalnego nr (...) zlokalizowanego przy Placu (...) nr (...)i uzgodnioną ceną sprzedaży na kwotę 175.000zł, powódka zapłaciła na rzecz nabywcy kwotę 75.000zł , natomiast pozostałą część ceny w kwocie 100.000zł powódka miała zapłacić przelewem do dnia 15 grudnia 2009r. i w tym zakresie poddała się egzekucji w trybie art. 777 § 1 pkt. 4 kpc. Według twierdzeń pozwu kwota 100.000zł została przekazana Panu P. czerniejewskiemu – mężowi pozwanej w dniu 28 .11.2009r. w domu jednorodzinnym powódki przy ul. (...) w S..

Strona pozwana - M. C. w upadłości likwidacyjnej, działająca przez syndyka M. S., w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana zaprzeczyła, aby doszło do przekazania przez powódkę na rzecz Pana P. C. kwoty 100.000zł.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 grudnia 2009r. w siedzibie Kancelarii Notarialnej w G. przy ul. (...) przed notariuszem B. W. doszło do zawarcia umowy sprzedaży, na podstawie której Pani J. S. - (aktualne nazwisko C.) nabyła od małżonków P. C. i M. C. prawo własności do lokalu mieszkalnego nr (...) zlokalizowanego przy Placu (...)nr (...), dla którego Sąd Rejonowy w Gorzowie Wlkp. prowadził księgę wieczystą KW nr (...).

Sprzedawcy lokalu byli małżeństwem i obowiązywał ich ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej. Cena lokalu została określona na 175.000zł. W treści umowy wskazano, że powódka – jako nabywca zapłaciła uprzednio kwotę 75.000zł, natomiast co do reszty ceny tj.100.000zł powódka zobowiązała się zapłacić sprzedającym ww. przelewem na wskazane konto w terminie do 15 grudnia 2009r. i w powyższym zakresie poddała się egzekucji w myśl przepisów art. 777 par. 1 pkt.4 kpc.

Dowód: dokument urzędowy – akt notarialny k. 27 – 31, przesłuchanie stron, zeznania świadków P. S. k. 185v-186,

Powódka zapłaciła pozostałą kwotę 100.000zł w gotówce do rąk Pana P. C., który w tym celu przyjechał do S. - do domu powódki. Powódka w tym okresie wyprowadzała się z tego domu. To P. C. skontaktował się z powódką w celu umówienia spotkania i odebrania pozostałej ceny za sprzedawany lokal. Świadkiem wizyty był syn powódki P. S.. Powódka w związku z umową sprzedaży z 3 grudnia 2009r. nie posiadała względem P. C. i M. C. jakichkolwiek zadłużeń.

P. C. nie powiadomił swojej żony M. C. o odebraniu do powódki reszty ceny, nie podzielił się też z nią pieniędzmi. Nadto pomimo przyjętych zobowiązań nie spłacił kredytu jaki obciążał powyższy lokal, przez co lokal ten został zlicytowany.

P. C. w piśmie przygotowanym przez powódkę w dniu 2 października 2014r. potwierdził, że 28.11.2009r. otrzymał od powódki zaliczkę w kwocie 100.000zł na poczet kupna spornego lokalu. P. C. pamiętał, że odebrał od powódki pieniądze w wysokości 100.000zł pomiędzy 3.12.2009r. a 15.12.2009r.

Dowód: dokument prywatny – k. 5, przesłuchanie stron, zeznania świadków P. S. k. 185v-186, P. C. – k. 200

Postanowieniem z 25 lipca 2014r. Sąd Rejonowy w Gorzowie Wlkp. nadał klauzulę wykonalności na § 4 aktu notarialnego sporządzonego 3 grudnia 2009r. przez notariusza B. W. prowadzącą Kancelarię Notarialną w G. zapisanemu w Rep. A (...) przeciwko J. S. PESEL (...) co do obowiązku zapłaty na rzecz wierzycielki M. C. kwoty 100.000zł.

Dowód: dokument urzędowy – odpis postanowienia zawarty w sprawie VIII Co 228/14

Na podstawie tak skonstruowanego tytułu wykonawczego Pani M. C. w upadłości likwidacyjnej na podstawie wniosku egzekucyjnego z 18.09.2018r. skierowała przeciwko J. S. postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu pod sygnaturą Km 2681/18.

Dowód: dokumenty prywatne i urzędowe zgromadzone w aktach egzekucyjnych Km 2681/18

Powódka na żadnej innej płaszczyźnie nie współpracowała z panem P. C. i nie podejmowała z nim żadnych innych czynności prawnych – jedyne rozliczenia podejmowane z nim dotyczyły umowy z 3 grudnia 2009r.

Dowód: dokument urzędowy – akt notarialny k. 27 – 31, przesłuchanie stron, zeznania świadków P. S. k. 185v-186 w zw. z k. 188, P. C. - k. 200 z zw. z k. 203

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd wziął pod uwagę zgromadzone dokumenty oraz dokonał oceny ich przydatności przez pryzmat art. 245 k.p.c. i art. 244 § 1 kpc. Wskazane dokumenty nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu, stanowiły one zatem wiarygodne materiał dowody w przedmiotowej sprawie.

Jako wiarygodne sąd ocenił zeznania świadka P. S. –k. 185v-186 w zw. z k. 188.

Jako wiarygodne sąd ocenił zeznania świadka P. C. –k.200 w zw. z k. 203 .

Jako wiarygodne sąd ocenił zeznania złożone tak przez powódkę, jak i pozwaną - k.201 w zw. z k. 203 .

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zgłoszone przez Panią J. C. w pełni zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności przesłanki roszczenia wynikają z normy prawnej kodowanej w art. 840 § 1 k.p.c.

Zgodnie z powołanym przepisem dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Z powyższego wynika, że powódka swoje roszczenie opierała na normie z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. twierdząc, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło i nie powinno być egzekwowane.

Sąd stwierdza, że jedyną sporną okolicznością faktyczną, która w sposób bezpośredni przekładała się na zakres prowadzonego postępowania dowodowego i stanowiła bezpośrednią przesłankę zgłoszonego powództwa przeciwegzekucyjnego było to, czy powódka dokonała na rzecz pozwanej, ewentualnie jej męża, zapłaty całości ceny za mieszkanie nabywane na podstawie umowy z 3 grudnia 2009r. W toku postępowania, w oparciu o osobowe źródła dowodowe Sąd w sposób nie budzący jakichkolwiek wątpliwości ustalił, że powódka dokonała zapłaty całej ceny za nabywany 3.12.2009r. lokal i z tego tytułu nie posiadała jakiegokolwiek zadłużenia. Z racji na upływ czasu pojawiły się sporne okoliczności dotyczące tego w jakim konkretnie momencie doszło do przekazania tego świadczenia – tj. czy było to 28.11.2009r. – tak jak to wynikało z pisemnego oświadczenia podpisanego przez pana P. C. z 2014r., czy też było to w okresie pomiędzy 3.12.2009r. a 15.12.2009r. Całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skłonił sąd w kierunku przyjęcia tej drugiej tezy, niemniej należy zaznaczyć, że ten aspekt sprawy nie miał żadnego znaczenia dla oceny przesłanek z art. 840 § 1 kpc. Faktem ostatecznie bezspornym było bowiem to, że powódka przekazała panu P. C. pozostałą należność i tym samym zwolniła się z długu także wobec pozwanej – wówczas jego małżonki. Bez znaczenia pozostaje także i to, że pan P. C. okazał się nieuczciwy wobec swojej żony i nie poinformował jej o powyższym, zatajając szereg innych istotnych informacji dotyczących ich wspólnego majątku i narażając pozwaną na poważne komplikacje.

Z uwagi na powyższe powództwo zgłoszone przez Panią J. C. znajdowało uzasadnienie w normie prawnej kodowanej w art. 840 § 1 pkt.1 kpc.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc - z racji na skomplikowaną sytuację życiową pozwanej sąd odstąpił od obciążenia pozwanej kosztami sądowymi ponad kwotę 1.000zł uznając, że jako strona przegrywająca proces pozwana winna zwrócić powódce poniesione przez nią koszty procesu tj. opłatę uiszczoną przez powódkę na poziomie 1000zł oraz koszty zastępstwa procesowego ustalone w oparciu o normę prawną kodowaną w § 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2016 poz. 1800 z późn.zm.).

/-/ Anna Mikołajczak